

GEWIKT & GEWOGEN

Niet Matthäus-moe

Gebeurtenis: Bachs *Matthäus Passion* door Vocaal Ensemble Cantatrix o.l.v. Hans Leenders m.m.v. Marcel Beekman (Evangelist), Pierre Mak (Christus), Frans Fiselier, Katherina Fuge, Margot Oitzinger, Falco van Loon, Viva la Musica, Apollo Ensemble.

Gezien: 5/4 Grote Kerk Leeuwarden

Publiek: uitverkocht (547)

★★★★☆

Wat een uitgekiende dynamiek. En wat een vondst het jeugdkoor, in dit geval de meisjes van Viva la Musica uit Drenthe, nu eens vóór het orkest te plaatsen, aan beide zijden van dirigent Hans Leenders. Vocaal Ensemble Cantatrix mag Bachs *Matthäus Passion* dan al ettelijke malen en onder verschillende dirigenten hebben gezongen, de productie waarmee het de komende tijd door ons land trekt klinkt verre van routineus.

De term Matthäus-moe, die de laatste tijd regelmatig wordt gebezigd, is op Cantatrix niet van toepassing. Deze keer vormt het Apollo Ensemble een van de nieuwe elementen, een vermaard barokorkest dat regelmatig naar het Noorden komt.

Leenders' *Matthäus* loopt als een goed geolied precisie-uurwerk. Deze dirigent huldigt de lyrische lijnen, zonder dat het klankbeeld te zeer volloopt en wollig wordt. Desondanks laat hij beide reuze gedifferentieerd klinkende koren smaakvol aanzwellen tot driedimensionale mensenmassa's. Heel natuurlijk en niet 'op effect'.

In de passage over het reukwater dat over Jezus wordt uitgegoten, is goed te merken hoezeer hij deze passie 'registreerde'. De zangers klinken hier oprecht belerend.

En dan het *Blitze und Donner* koor: door bliksemschichten uit het orkest en hogere koorsecties en dreigende, schaduwwerpde passages uit de lagere wordt code rood afgegeven. En de fluisterende orkestsectie in de gevoelige aria voor alt en Koor 2: *Sehet, Jesus hat die Hand*. Deze wisselwerking, tussen de zangers en het uitermate alerte orkest, vormt een van de meest sterke punten van deze productie.

Een ander forte: de niet mis te verstane Evangelist van tenor Marcel Beekman. Zijn lyrische en tegelijk meeslepde verteltrant en uitmuntende dictie zijn een belevenis. In niets doet hij denken aan de opgefokte, bijna notenspuwende exemplaren die men ook wel tegenkomt. Wat betreft de overige solisten winnen de heren het net van de dames met hun slanke geluid. Al maakt Katherina Fuge indruk in *Aus Liebe*. En idem Margot Oitzinger in *Erbarme dich*.

Heel intiem klinkt Cantatrix in *Wenn ich einmal soll scheiden*. Ontroerend. En niet veel later is het afgelopen, blijft het stil en is het alsof de poort naar het hiernaams zich langzaam sluit. Een gedenkwaardig moment, bij Bach en bij Cantatrix.

RUDOLF NAMMENSMA